

Büntetőeljárású illetékek. A 7400/1931. P. M. sz. r. (a továbbiakban: alaprendelet) egyebek között a főmagánvádas ügyekre (rágalmazás vétsége, nem testi bántalmazással elkövetett becsületsértés vétsége, a tisztességtelen versenyről szóló törvénybe ütköző vétségek, védjegybitorlás vétsége, szabadalom bitorlási kihágások) rendelte el az illetékezési kötelezettséget. Ezen alaprendelet azonban csakis a bírósági eljárásra, és így csakis a *bíróságnál* tett feljelentésre illetve vádindítványra írt elő illetéket, miért is ha azt más hatóságnál (rendőrség, ügyészség) terjesztették elő, illeték alá nem volt vonható. Miután azonban az alaprendelet nem szándékolta az ilyen ügyben tett feljelentés illetve vádindítvány illeték nélkül hagyását, az újabban kibocsájtott és f. évi január hó 19-én életbelépett 170/1934. P. M. sz. r. kimondta, hogy ha a vádindítvány előterjesztése nem a bíróságon történt és utána az illetéket le nem rótták, a magánvádat tartalmazó irat után, ha az a bírósághoz beérkezik, a szabályszerű illetéket le kell róni. És pedig, ha a bíróság tárgyalásra tűz határnapot; legkésőbb a tárgyalás napján —, minden esetben a bírósági iroda által az illetékezésre történő felhívástól számított nyolc nap alatt.

Nem világos azonban még mindig, hogy le kell-e a nem bíróságon benyújtott egyéb beadványok illetékét is róni, ha az iratok a bírósághoz átkerültek, vagy csak a vádindítványt.

*

A forgalmiadóváltás és a szerződési illeték együttes alkalmazásának elhárítása. Az 1921: XXXIX. t.-c., amely jogrendünkben a forgalmiadót intézményesítette, számolt azzal, hogy a forgalmiadó lerovása olyan jogügyletekből származó bevételek után, amely jogügyletek után az áruszállításokra vagy munkabérszerződésekre okirati illetéket lerótták, tulajdonképpen kétszeres megadóztatása ugyanannak a forgalmi cselekménynek illetve ügyletnek. Ezért a hivatkozott törvény 37. §-ában kimondotta, hogy az olyan jogügyletek, amelyek után a fenti okirati illetéket lerótták, nem esnek forgalmiadó alá.

Törvényi felhatalmazás alapján későbbi rendeletek statuáltak azután a forgalmiadóváltásról, amelynek lényege az, hogy azt a forgalmiadót, amelyet a fenti törvény szerint az áruknak minden egyes átruházása után külön kell megfizetni, az adózó a rendeletekben megjelölt áruk után egy összegben rója le oly módon, hogy az áru forgalma az ismételt forgalmiadó lerovása alól mentesüljön. Forgalmiadóváltásról írtak elő a rendeletek a tüzelőanyagok, cukor, gyufa, fűszerek, gyarmatárak, textilipari nyersanyagok, stb. után.

Miután a forgalmiadóról szóló törvény a forgalmiadóváltás és okirati illeték együttes alkalmazásának elhárításáról nem rendelkezett — azt nem is ismerve, nem is rendelkezhetett —, erre nézve törvényi felhatalmazáson nyugvó újabb rendeletek intézkedtek, és pedig akként, hogy kimondták, hogy az állammal, törvényhatósággal, községgel, vagy ezek üzemeivel forgalmiadóváltás alá eső árura vonatkozóan kötött ingó adásvételi